

Čeněk Pavlík (1955) je jedním z čelných českých houslistů. Studoval u prof. N. Grumlikové v Praze a u prof. N. Miesteina v Zürichu. Z jeho soutěžních úspěchů jmenuji me finále soutěže P. I. Čajkovského v Moskvě (1974), I. cena soutěže Pražského jaro (1978), I. cena soutěže Emilli Anderssohn v Londýně (1979). Od svých patnácti let vystupoval v mnoha zemích světa a byl také partnerem fantastického houslisty H. Szeryngu v Bachově Koncertu pro dvoje housle. Kromě sólové činnosti působí v klavírním Guarneri triu. Tato nahrávka nám jej představuje jako romantického interpreta.

ERNEST CHAUSSON (1855–1899) byl příslušníkem školy Césara Francka a je považován za jednoho z představitelů mladé francouzské generace, jež připravovala nástup impresionismu. Sám už své záměry nemohl přivést do konce a jeho dílo zůstalo jen torzem; k nejživotnějším ukázkám Chaussonova stylu se řadí vede Symfonie a Koncert pro housle, klavír a smyčcové kvarteto Poem pro housle a orchestr op. 25 (1896), proslulou svou melodičkou krásou a lyrickým laděním. Pravým opakem Chaussonovy romantické citovosti a vášnivé vřelosti jsou brilantní díla španělského houslisty a skladatele **PABLA DE SARASATE** (1844–1908). Ve své době byl jedním z největších virtuosů světové proslosti, pro nějž psali svá díla známí mistři jako byl Saint-Saëns (mj. také Rondo capriccioso), Max Bruch, Edouard Lalo a Antonín Dvořák (Mazurek). Byl i přiležitostným skladatelem. Jeho díla vycházejí téměř bezezbytku ze španělského lidového základu, jehož kolorit byl pro svět zajímavý. Cikánské melodie, op. 20 a Andaluzská romance, op. 22 č. 1 patří k nejznámějším. Sarasate je psal pro své vlastní koncerty a vybavil je vším, čím se jako virtuos mohl ve světě blýsknout. Tvorba

NIKOLAJE RIMSKÉHO-KORSAKOVA (1844–1908) byla od začátku napájena nejčistším pramenem ruské hudebnosti – lidovými písničkami a tanci. Vzdělaný skladatel, jeden z těch, kteří určovali směr vývoje ruské hudby, člen legendární Mohutné hrstky, dovezl využít ruských národních prvků v mnoha dílech. Fantazie na ruská téma pro housle a orchestr, op. 33 (1886) je příkladem přímé citace úvodních lidových melodií. Tohoto tvůrčího přístupu nevyužíval Rimskij-Korsakov často, neboť ruská národnost proniká celým jeho dílem, aniž autor cituje autentické zdroje. Fantazie je přiležitostnou skladbou v období vrcholných děl – Šeherezády, Ruských velikonoc aj. Na této nahrávce je provedena v úpravě slavného houslisty Fritze Kreislera. Přiležitostný ráz mají tři skladby pro housle a klavír Vzpomínka na drahé místo, op. 42,

PETRA ILJIČE ČAJKOVSKÉHO (1840–1893). Dílo vznikalo ze silného emocionálního podnětu – odtud také jeho zpěvná jíma, zřetelná především ve třetí části skladby, nazvané Melodie. Čajkovskij si touto hudebnou připomíná krásné chvíle strávené v Brailovu, na venkovském sídle své mecenášky paní von Mekk. „Se sladkým trnoutím u srdce myslím na návrat do Brailova“, píše skladatel své příznivkyni a svému bratru Modestovi svěřuje, jakém příjemném klidu a přepychu žije na statku v Brailovu, obklopen vlnou péče služebnictva. Jeho hudba o tom vypovídá neméně přesvědčivě a upřímně.

CAMILLE SAINT-SAËNS (1835–1921) prožil dlouhý věk a patřil k oném mistrům, kteří se postarali o lesk francouzského hudebního umění. Zvláště v instrumentální tvorbě podstatně přispěl do národní pokladnice skladbaři komorní i orchestrálními, vždy vybavenými bezpečnou technikou jako je tomu u virtuózních houslových skladeb Introdukce a Rondo capriccioso, op. 28 (1870) a Havaneise, op. 83 (1888), jež jsou dodnes vyhledávány pro svůj efektní sólový part.

Čeněk Pavlík (1955) is a leading Czech violinist, who studied under N. Grumliková in Prague and N. Miestein in Zurich. He reached the finals of the Tchaikovsky competition in Moscow (1974), won the first prize at the Prague Spring competition (1976), and the Emilli Anderssohn competition in London (1979). Since the age of 15, he has been performing throughout the world, having also been partner of outstanding violinist H. Szeryng in Bach's Concerto for Two Violins. Besides solo performances he is active as member of the "Guarneri" piano trio. This recording presents him as an interpreter of romantic repertoire.

ERNEST CHAUSSON (1855–1899) was a member of César Franck's school and is considered as representative of the younger French generation which prepared the ground for the advent of impressionism. He was prevented from realizing all his artistic intentions and his work has remained a torso. The most vital examples of Chausson's style include, besides the Symphony and Concerto for Violin, Piano and String Quartet, also the Poème, Op. 25 (1896), famous for its melodic beauty and lyricism. In utter contrast to Chausson's romantic emotionality and passionate sincerity stand the brilliant works of Spanish violinist and composer **PABLO DE SARASATE** (1844–1908). At his time, he was one of the greatest virtuosos of world fame for whom such masters as Camille Saint-Saëns (Rondo capriccioso, among others), Max Bruch, Edouard Lalo, and Antonín Dvořák (Mazurek)

composed. He was an occasional composer and his output is almost totally inspired by Spanish folk traditions, the colour of which was very interesting for the world. Gypsy Melodies, Op. 20 and Andalusian Romance, Op. 22, No. 1 are among the most widely known. Sarasate wrote them for his own concerts, equipping them with everything which, as a virtuoso, he could display to the world.

The work of **NIKOLAI RIMSKY-KORSAKOV** (1844–1908) was, since the very beginning, drawing inspiration from the purest source of Russian musicality, namely folk songs and dances. The educated composer, one of those who determined the course of development of Russian music, member of the legendary "moguchaya kuchka" (Mighty Handful) skillfully used Russian folk tunes in many of his works. The Fantasy on Russian Themes for Violin and Orchestra, Op. 33 (1886) is an example of direct quotation of original folk melodies. Rimsky-Korsakov, however, did not use this creative approach too often, as Russian tunes permeate the whole of his work without the author specifying the authentic sources. The Fantasy is an occasional composition, written at a time when Rimsky composed his masterpieces, such as Scheherazade, Russian Easter Festival, and others, and this recording is made in the arrangement of the famous violinist, F. Kreisler.

P. I. TCHAIKOVSKY'S (1840–1893) three works for the violin and orchestra Souvenir d'un lieu cher, Op. 42 were also occasional compositions written following a strong emotional impulse – hence their songful pathos discernible especially in the third part, called Melody. With this music, Tchaikovsky remembered the unforgettable moments he spent in Brailovo, at the country estate of his patroness, Mrs. von Mekk. "It is with a sweet prick in my heart that I'm thinking about my return to Brailovo", the composer wrote to her, while he confessed to his brother Modest about the pleasant calm and luxury which he enjoyed at the Brailovo farm-house, surrounded by the hospitable attention of the servants. His music tells of that in a similarly convincing and sincere manner.

CAMILLE SAINT-SAËNS (1835–1921) lived a long life and was one of those masters who gave the polish to French musical art. It was especially in the field of instrumental works that he contributed greatly to the national treasury, with his technically well-equipped chamber and orchestral pieces, such as the virtuoso violin compositions Introduction and Rondo capriccioso, Op. 28, and Havaneise, Op. 83 (1888), sought-after particularly for their impressive solo parts.

Čeněk Pavlík (1955) ist einer der führenden tschechischen Violinisten. Er studierte bei der Professorin N. Grumliková in Prag und bei dem Professor N. Miestein in Zürich. Von seinen Wettbewerbsfolgen nennen wir das Wettbewerbsfinale von P. I. Tschaikowsky in Moskau (1974), den ersten Preis im Wettbewerb des Prager Frühlings (1976), den ersten Preis im Emilli Anderssohn-Wettbewerb in London (1979). Seit seinem fünfzehnten Lebensjahr trat er in vielen Ländern der Welt auf und wurde auch zum Partner des ausgezeichneten Violinisten H. Szeryng im Bachs Konzert für zwei Violinen. Außerdem wirkt er auch im Guarneri-Trio. Diese Aufnahme stellt uns ihn als einen romantischen Interpreten vor.

ERNEST CHAUSSON (1855–1899) gehörte zur Schule von César Franck und wird für einen der Repräsentanten der jungen französischen Generation gehalten, die den Antritt von Impressionismus vorbereitete. Er selbst konnte seine Pläne nicht mehr zum Ende bringen und sein Werk ist nur Torso geblieben; zu den lebenskräftigsten Werken des Stils von Chausson gehört neben der "Symphonie" und dem "Konzert für Violine, Klavier und Streichquartett" Poème, Op. 25 (1896), deren melodische Schönheit und lyrische Stimmung berühmt sind. Ganz im Gegenteil zu Chaussons romantischem Gefühlsvermögen und leidenschaftlicher Inbrunst stehen die brillanten Werke des spanischen Violinisten und Komponisten **PABLO DE SARASATE** (1844–1908). In seiner Zeit war er einer der größten weltberühmten Virtuosen, für den ihre Werke bekannte Meister wie Saint-Saëns (u. a. auch Rondo capriccioso), Max Bruch, Edouard Lalo und Antonín Dvořák (Mazurek) schrieben. Er war auch ein gelegentlicher Komponist. Seine Werke gehen fast völlig von der spanischen Volksmusik aus, deren Kolorit für die Welt interessant war. Die Zigeunerweisen, Op. 20 und Die andalusische Romanze (Spanische Tänze), Op. 22, Nr. 1, gehören zu den bekanntesten. Sarasate schrieb sie für seine eigenen Konzerte und legte in sie alles das hinein, womit er als Virtuose in der Welt glänzen konnte.

Das Schaffen von **NIKOLAI RIMSKI-KORSSAKOW** (1844–1908) wurde vom Anfang an mit der reinsten Quelle der russischen Musikalität getränkt – nämlich mit Volksliedern und -tänzen. Er war ein gebildeter Komponist, einer der wenigen, die die Entwicklungsrichtung der russischen Musik bestimmten. Mitglied des legendären Mächtigen Häufleins, konnte die russischen melodischen Elemente in vielen Werken nutzen. Die "Fantasie über russische Themen für Violine und Orchester, Op. 33"

(1886), ist ein Beispiel der direkten Zitation der ursprünglichen Volksmelodien. Dieses schöpferische Herangehen nützte Rimski-Korssakow nicht oft, weil die russische Musikalität durch sein ganzes Werk durchdringt, ohne die authentischen Quellen zu zitieren. Die Fantasie ist eine Gelegenheitskomposition in der Zeit, in der er seine besten Werke schrieb (Scheherazade, Osterfest u. a.) und auf dieser Aufnahme ist sie in der Bearbeitung des berühmten Violinisten F. Kreisler aufgeführt. Einen gelegentlichen Charakter haben drei Kompositionen für Violine und Klavier Souvenir d'un lieu cher (Erinnerung an einen werten Ort), Op. 42 von **PIOTR ILJITSCH TSCHAIKOWSKY** (1840–1893). Das Werk entstand aus einem starken emotionalen Anlaß – daher auch das stark melodisch Rührende, das vor allem in dem dritten Teil der Komposition (Die Melodie) deutlich hervortritt. Tschaikowsky vergegenwärtigt sich mit dieser Musik die schönen Augenblicke, die er in Brailow, dem Landsitz seiner Mäzenatin Frau von Meck, verbrachte. "Mit süßem Zittern meines Herzens denke ich an die Rückkehr nach Brailow", schreibt der Komponist seiner Gönnerin, und seinem Bruder Modest vertraut er an, in welcher angenehmen Ruhe und in welchem Prunk er auf dem Brailower Gut lebt, mit freudlicher Sorge der Dienerschaft umgeben. Diese Tatsache stellt seine Musik nicht weniger überzeugend und offen dar.

CAMILLE SAINT-SAËNS (1835–1921) erreichte ein hohes Lebensalter. Er gehörte zu den Meistern, die der französischen Musikkunst Glanz verliehen. Besonders im Instrumentalschaffen bereicherte er die Schatzkammer der Nationalkunst mit Kammer- und Orchesterwerken, die immer mit der sicheren Technik ausgestattet wurden, wie es auch der Fall bei den virtuosen Violinkompositionen Introduction Rondo capriccioso, Op. 28 (1870) und Havaneise, Op. 83 (1888) ist, die bis heute wegen ihres effektvollen Soloparts ausgesucht werden.

Čeněk Pavlík (1955) est un des violonistes tchèques les plus marquants. Il a fait ses études sous la conduite du professeur N. Grumliková, à Prague, et du professeur N. Miestein, à Zurich. Parmi les succès qu'il a enregistrés aux concours, mentionnons celui de la finale du Concours P. I. Tchaïkovski, à Moscou (1974), le premier prix du Printemps de Prague (1976) et le premier prix du Concours Emilli Anderssohn, à Londres (1979). A partir de l'âge de quinze ans, il a joué dans un grand nombre de pays du monde. Čeněk Pavlík a aussi été le partenaire de fantastique violoniste H. Szeryng dans l'interprétation du Concerto pour deux violons de Bach. En plus de son activité de soliste, il se produit au sein du trio avec piano (Guarneri). Le présent enregistrement nous présente l'artiste comme un interprète romantique.

ERNEST CHAUSSON (1855–1899) appartient à l'école de César Franck. Il est considéré comme l'un des représentants de la jeune génération française qui a préparé l'avènement de l'impressionnisme. Sa mort prématûre l'a empêché de réaliser ses projets, son œuvre est restée inachevée. Tout comme sa Symphonie et son Concert pour violon, piano et quatuor à cordes, le Poème, op. 25 (1896), se range parmi ses plus belles pages par sa beauté mélodique et son généreux lyrisme. Les brillantes œuvres du violoniste et compositeur espagnol **PABLO DE SARASATE** (1844–1908) se situent aux antipodes de la sensibilité romantique et pleine de passion chaleureuse de Chausson. Musicien de réputation mondiale, Pablo de Sarasate était un des plus grands virtuoses de son époque. Des compositeurs connus lui ont dédié leurs œuvres: Saint-Saëns (Rondo capriccioso et autres), Max Bruch, Edouard Lalo et Antonín Dvořák (Mazurka). Pablo de Sarasate s'est aussi occasionnellement consacré à la composition. Ses œuvres s'inspirent exclusivement du folklore espagnol, dont le coloris exerce un grand attrait dans le monde. Les Airs gitans, op. 20, et la Romance andalouse, op. 22, no 1, comptent parmi les plus connues. Sarasate les a écrits pour ses propres concerts, y introduisant tous les éléments susceptibles de mettre en valeur sa virtuosité.

L'œuvre de **NICOLAÏ RIMSKI-KORSAKOV** (1844–1908) a, depuis le début, puisé son inspiration dans la source la plus pure de la musicalité russe: les chants et les danses. Homme d'une grande culture, un de ceux qui ont déterminé l'évolution de la musique russe, membre légendaire du groupe des Cinq, Rimski-Korsakov a su utiliser dans nombre de ses œuvres des éléments empruntés aux airs russes. La Fantaisie sur des thèmes russes pour violon et orchestre, op. 33 (1886), est un exemple de citation directe d'airs populaires originaux. Rimski-Korsakov ne recourt pas souvent à ce genre d'approche, car la mélodie russe imprègne toute son œuvre, sans que le compositeur en mentionne les sources concrètes. La Fantaisie est une composition de circonstance, créée au cours de la période où sont nées les plus grandes œuvres de l'auteur: Schéhérazade, La Grande Pâque russe, etc. Dans le présent enregistrement, elle est exécutée d'après une adaptation du célèbre violoniste F. Kreisler. Le même caractère d'œuvres de circonstance se retrouve dans les trois compositions pour violon et piano Souvenir

1. strana/Side 1

Ernest CHAUSSON

Poem pro housle a orchestr, op. 25/
Poem for Violin and Orchestra, Op. 25

15:32

Pablo de SARASATE

Andaluzská romance, op. 22 č. 1/
Andalusian Romance, Op. 22, No. 1
(úprava/Arrangement Fr. Frankenberg)

4:27

Gypsy Tunes, Op. 20

8:12

2. strana/Side 2

Nikolaj RIMSKI-KORSAKOV/

Nikolai RIMSKY-KORSAKOV

Fantazie na ruská téma/

Fantasy on Russian Themes

8:31

(úprava/Arrangement Fritz Kreisler)

Petr Iljic ČAJKOVSKIJ/

Pyotr Ilyich TCHAÏKOVSKY

Melodie/Air

3:30

(Vzpomínka na drahé místo, op. 42 č. 3/

Souvenir d'un lieu cher, Op. 42, No. 3)

9:24

Camille SAINT-SAËNS

Havaneise, Op. 83

8:27

Introdukce a Rondo capriccioso, op. 28/

Introduction and Rondo capriccioso, Op. 28

9:24

Čeněk PAVLÍK – housle/violin

DVOŘÁKŮV KOMORNÍ ORCHESTR/DVOŘÁK
CHAMBER ORCHESTRA

řídí/Conductor VLADIMÍR VÁLEK

Hudební režie/Recording director Vladimír Koronthály
Zvuková režie/Recording engineer Martin Kusák
Nahráno digitálně 5. listopadu, 21. a 23. prosince 1987 ve Dvořákově síni pražského Domu umělců/Recorded digitally at the Dvořák Hall of the House of Artists, Prague, on 5 September, and on 21 and 23 December, 1987
Odpovědná redaktorka/Editor Jana Smékalová

Photo © Petr Sirotek 1989

Design © Dimitrij Gaydečka 1989

Sleeve-note © Karel Mlejnek 1989

Translation © Zuzana Jarešová, Zdena Joachimová, Oldřich Kulík 1989

Cover editor Karel Stib